

Akademický rok 2024/25

Diplomová práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Klára Juřeníková, Bc.

Název práce: Moře, moře.

Slovní hodnocení: Klára Juřeníková ve svém dvanáctiminutovém videu tématizuje svoje toužení po moři, které reflektuje sérií poetických obrazů a následnou dokumentací cesty za ním. Video je rozčleněno do dvou základních celků, první z nichž otevírá motiv tesknění po moři a snových motivů, druhý je sestřihem „pohlednic“ z cesty (cestovního deníku), v jehož závěru následuje coda – autorka se vrací z cesty a věnuje jí poslední ohlédnutí. První celek je uveden archivními rodinnými záběry z dovolené u moře, patrně z autorčina dětství, na něž navazuje sekvence ze současnosti, v níž autorka/vypravěčka a protagonistka příběhu kráčí přes zahradu a interiér domu do koupelny, v níž se ponoří do vany a v ní zmizí: ve zvukové stopě slyšíme motto příběhu, podle nějkž jsou „všechny vody fungují jako vstupní portály do všech vod“ a „všechny vody jsou navzájem propojené.“ Zmizení ve vaně je tak prvním snovým prvkem ve videu, prostřednictvím něhož se vypravěčka přenesne na vytoužené místo. Následují tři kratší snové sekvence – tři různé sny, kterými moře přichází nebo je přinášeno jako dar; tyto sekvence jsou vizuálně odlišeny zdvojením a posunem obrazu a poetickým vyprávěním, který je dovysvětluje (příběh darovaného okna v betonové zdi s průhledem na moře, příběh o kosatce vyprávěný u českého rybníka a příběh o středomořském městě, v němž moře přichází k lidem. Na závěr tohoto oddílu se setkáme s vypravěčkou a jejím partnerem v práci – velkoskladu, kde si vydělávají peníze na vysněnou cestu k moři a kde zrovna ten den voní všechny nově přichozí krabice po moři; další sekvence je už přípravou na cestu, kdy si vypravěčka v krámku s kameny a mušlemi kupuje velkou mušli, skrz kterou bude moři telefonovat a pokoušet se s ním spojit.

Druhý oddíl videa přichází zhruba v polovině jeho délky a je pojat formou deníku z cesty, kterou vypravěčka a její partner absovují vlakem a stopem přes Německo a Francii (se zastávkou v Paříži) na jižní francouzské pobřeží. K moři doráží za tmy a zde deníková pasáž končí. Následuje prostřih na záběr vany opět doma (s absencí zvukové stopy), kde se vypravěčka po chvíli zjeví – portál i „vyplivne“ z cesty zpět. Poslední záběr je ohlédnutím za mořem (se zvukovou stopou), u něhož je vypravěčka s jejím partnerem. Cestovní deník je civilní a jde z něj znát, že je adresovaný konkrétnímu obcenstvu – autorka uvádí, že pracovala na dvou verzích, z nichž jedna byla určena pro příbuzné. Je tak kontrastem s předchozím stylem vyprávění, který pracoval se snovostí a poetikou.

Stesk po konkrétní krajině, která nám může být tak důvěrná, že ji vnímáme jako naši součást nebo jako součást naší rodiny je častým tématem a je otázkou, jak jej uchopit tak, aby vyznělo silně a přesvědčivě – jak se vyhnout ustáleným obrazům, stereotypům nebo klíšé, jak najít nový, silný příběh. Celkovému vyznění videa příliš nenahrávaly dlouhé časové prodlevy mezi nahráváním sekvencí a období, kdy se toho moc

nedělo (včetně konzultací), a naopak dotahování a hledání výsledného formátu na poslední chvíli. Kláře Juřeníkové se nakonec povedlo dát dílu jakousi dynamiku a strukturu, které ovšem chybí jistá síla nebo větší přesvědčivost.

Otázky k rozpravě:

Kdybyste cestu podnikla ještě jednou, poté, co jste sebírala a sestříhala materiál, dokumentovala byste ji stejně?

Pracovala byste více s krajinou přímo u moře, nebo byl pro Vás důležitější motiv tesknění, snění a cesty jako takové?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace:

C

Posudek vypracoval(a):

Mgr. et MgA. Barbora Lungová

Datum: 12.5.2025

(podpis vedoucího)